

Governador i policies

Una proposta per a un nou model d'ordre públic

En medis polítics catalans encara es parla dels incidents succeïts la nit de la diada de Sant Jordi a Barcelona i de la criticada actuació policial. Continua dempeus la demanda formulada per diversos sectors polítics, sindicals i ci-

Oriol DOMINGO

vics, sol·licitant la dimissió o la destitució del governador civil, com a responsable polític de l'ordre públic.

El governador, que es diu Ferran Cardenal, ho té pelut. Ho té difícil per un motiu de fons: el catalanisme polític, de qualsevol color, sempre ha conside-

rat que les diputacions provincials i els governs civils no tenen raó de ser en una Catalunya autònoma, perquè trenquen la unitat política catalana. També ho té difícil per un motiu personal: Cardenal no intenta diluir el càrrec en la mesura legalment possible, sinó enfortir-lo. I ho té difícil, pels esdeveniments ocorreguts a la Rambla de Barcelona el passat 23 d'abril.

És en aquest context que el conseller de Governació de la Generalitat, Macià Alavedra, n'han demanat informació al governador. Precisament, Alavedra ha decidit informar al Parlament de Catalunya sobre la proposta que el govern de la Generalitat fa pel que fa a un model policial alternatiu a l'actual.

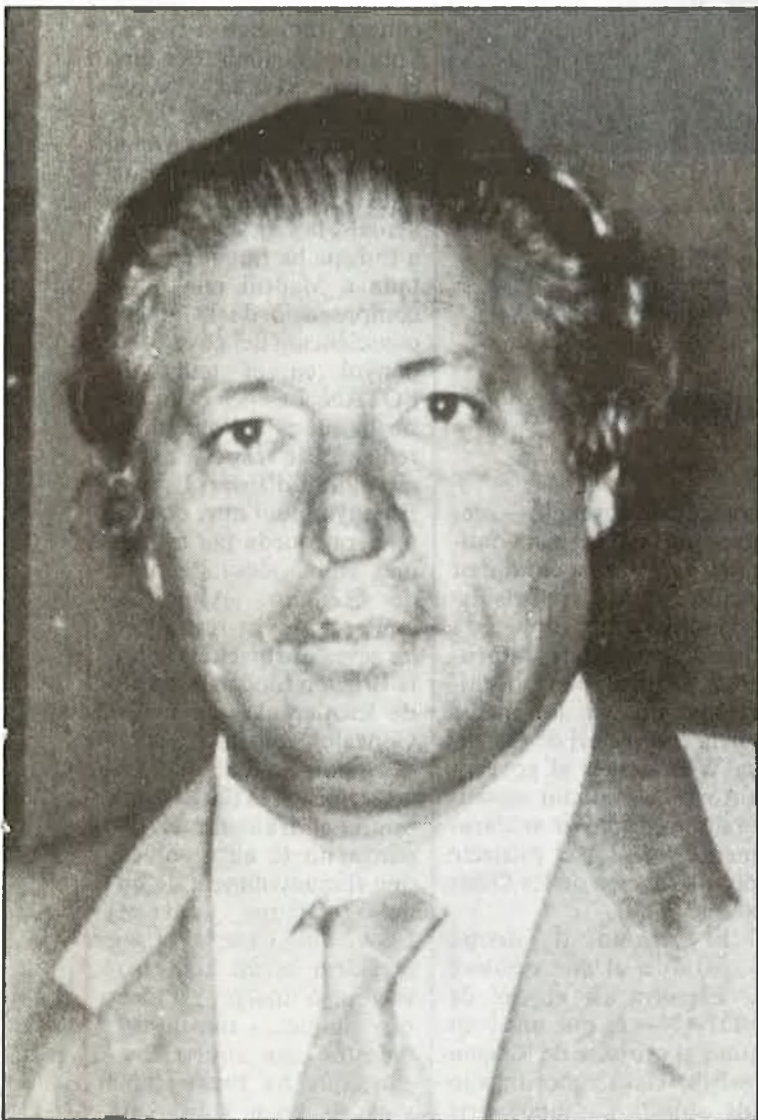
És un model policial, d'ordre públic i de seguretat ciutadana que el conseller ha decidit presentar a la cambra legislativa autònoma, i parlar d'aquest assumpte amb el ministre de l'Interior. Però no en vol parlar amb el governador. Això és políticament significatiu. I és que Alavedra considera que aquesta alternativa no ha de ser discutida amb el governador, perquè aquest és simplement una figura administrativa supeditada al ministre.

Aquest model policial de la Generalitat es basa en una lectura autonomista de la Constitució i de l'Estatut. Vol ser aplicable, no sols a Catalunya, sinó al conjunt de l'estat, tenint en compte les característiques de cadascuna de les

comunitats autònomes. S'hi té present l'existència dels cossos i les forces de seguretat de l'estat, de la policia autònoma (per exemple, en el cas català) i de les policies locals. També s'hi analitza el paper que han de jugar en aquesta matèria les administracions locals, autònoma i central. Així, es proposa que l'alcalde sigui el responsable de l'ordre públic al municipi, que el conseller de Governació ho sigui en la comunitat autònoma, i que el ministre de l'Interior ho sigui en el conjunt de l'estat.

Caldrà esperar esdeveniments i reaccions dels partits polítics a aquesta proposta del govern català, una vegada sigui presentada al Parlament. El que hi ha en joc són diferents concepcions del que ha de ser l'autonomia; en aquest cas, del que ha de ser l'Estat de les autonomies, aplicat a la seguretat ciutadana i l'ordre públic.

En Miquel Roca Junyent acaba de llançar una idea al respecte que ja havia formulat mesos enrere. Segons Roca, es tracta que la Generalitat tingui el comandament sobre les diverses forces de seguretat que operen a Catalunya. Afirmar que això és constitucionalment i estatutàriament possible, per la via de la Junta de Seguretat Ciutadana, que és un organisme en què paritariament són presents representants de les administracions central i autònoma. No hi ha autèntica autonomia política sense competències, sense suficiència financera, sense autonomia en la despesa. Però tampoc no hi ha autèntica autonomia política sense autoritat sobre les forces de seguretat. Aquesta és una perenne tesi del catalanisme polític, sigui del color que sigui.

Macià Alavedra

/ Arxiu